

Ελένη Πορτάλιου: Μια ζωή στην πρώτη γραμμή της μάχης για την πόλη και τους ανθρώπους της

Η απώλεια της Ελένης Πορτάλιου αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό στις τάξεις των αγωνιστών που αφιέρωσαν τη ζωή τους στην υπεράσπιση του δημόσιου χώρου, του περιβάλλοντος και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Η Ελένη δεν υπήρξε μόνο μια σπουδαία επιστήμονας, αλλά μια συντρόφισσα που δίδαξε με το παράδειγμά της πώς η γνώση γίνεται όπλο στα χέρια των πολλών.

Η Ελένη Πορτάλιου δεν είδε ποτέ την επιστήμη της, την αρχιτεκτονική και την πολεοδομία, ως μια αποστειρωμένη ακαδημαϊκή άσκηση. Πλούσιο το αρχιτεκτονικό και το θεωρητικό της έργο, αλλά και πολύτιμη ήταν η συμμετοχή της στους αγώνες για τα κοινωνικά δικαιώματα, την πόλη και την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου, καθώς και στους αντιφασιστικούς αγώνες. Για εκείνη, η πόλη ήταν το ζωντανό πεδίο της ταξικής πάλης.

Η δράση της στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας (2010-2014) με την «Ανοιχτή Πόλη» αποτελεί μια παρακαταθήκη συνέπειας. Δεν περιορίστηκε σε τυπικές διαδικασίες· σε κάθε συνεδρίαση, σε κάθε παρέμβαση, έδινε τη μάχη για την Αθήνα που δεν ανήκει στους εργολάβους, αλλά στους κατοίκους της.

Το όνομα της Ελένης Πορτάλιου θα είναι για πάντα συνδεδεμένο με τους μεγάλους αγώνες για το περιβάλλον που σημάδεψαν τις τελευταίες δεκαετίες, αφού υπερασπίστηκε τον ελεύθερο χώρο απέναντι στην ιδιωτικοποίηση και την καταστροφική εκμετάλλευση. Συμμετείχε, μεταξύ άλλων, στην Πρωτοβουλία ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή, αλλά και σε επιμέρους κινηματικές δράσεις όπως η

Επιτροπή για την Υπεράσπιση του Ελληνικού, το Περιβαλλοντικό Δίκτυο και η Επιτροπή για τη Διαχείριση των Απορριμμάτων.

Παράλληλα, ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η συμμετοχή της στο κίνημα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση ως ενεργό μέλος του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ, αποδεικνύοντας ότι η δράση της είχε πάντα διεθνιστικό και βαθιά ταξικό πρόσημο.

Η Ελένη μάς δίδαξε ότι η Αριστερά δεν είναι ένας χώρος για «ακαδημαϊκές ιδέες», αλλά ένας χώρος για δράση. Μας δίδαξε ότι το καθήκον του διανοούμενου είναι να στέκεται δίπλα σε αυτούς που πλήττονται, μέσα στους δρόμους, στις διαδηλώσεις και στις συνελεύσεις.

Η παρακαταθήκη της παραμένει ζωντανή. Το νήμα που ύφανε με τους αγώνες της, τη συνέπεια και το ανυπότακτο πνεύμα της, αποτελεί για εμάς έναν οδηγό. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για μια πόλη ελεύθερη από τη λεηλασία, μια πόλη για τους πολλούς.

Συντρόφισσα Ελένη, ο δρόμος που άνοιξες παραμένει ανοιχτός. Καλό ταξίδι.

Πολιτική Οργάνωση “Κόκκινο Νήμα”